

Sjelden fugl på Dansens hus

Sjelden fugl

Sted: Dansens Hus, lille scene

Konsept og koreografi: Karstein Solli

Dansere/skuespiller: Beata Kretovicova Iden,
Marianne Skjeldal og Olav Waastad

Sanger, musikk, lyd-komposisjon: Øystein Elle

Scenografi, lys og videoprojeksjon: Lisa Helstrøm Jørgensen

Kostymer: Kari Wien

Konsultasjon: Maybritt Jensen

Foto: Christina Ulriksen

Anmeldt av Sidsel Pape

SJELDEN, MEN FORTROLIG

Nestor innenfor dansekunst for de minste, Karstein Solli, har laget *Sjelden fugl*, en forestilling som utvider fantasien og utvikler teaterferdighet.

”Vi har laget noe til dere”, sier en av danserne da barn og voksne har tatt plass på sitteputer på Dansens Hus. To utøvere er i gang på lillescenen, mens hun som introduserer stykket holder seg på siden og ser på. Barna lytter og lærer av hennes eksempel. Så går hun med de andre utøverne, mens barna blir sittende. Dansen er enkel og presis med lekne trekk. Skyggen av bevegelsene spiller på tre store, hvite skjerm Brett som utgjør scenografien.

Omtalen av forestillingen stemmer langt på vei: *Sjelden fugl* starter i et åpent, lyst rom som gradvis forandres til et magisk landskap hvor ulike figurer dukker opp. Et fly bringer tilskuerne med til et ukjent reisemål. En geit forsøker å lære kunsten å sveve i møte med en papegøye. En larve sprer sine sommerfuglvinger og flyr. ”Koukoongen spritler”, meddeler hun begeistret. Solli har konstruert et slags islandsk-esperanto som høres like kjent ut for norsk som italiensk publikum. Det er fremmed, men barna ser ut til å forstå.

Klok oppbygging

Utøverne er rolige og respektfulle, nesten fri for ”barnevennlige” åpne munn og oppspilte øyne. Den flerstemmige dansen er bedre gjennomført enn dansernes sang. Fint blir det likevel når alle lokker på ”kela”. Det vil si geita, kanskje den mest sjeldne ”fugl” av alle som kan observeres i trær.

Situasjonene i *Sjelden fugl* forvandler seg i og gjennom hverandre. Den kaleidoskopiske dramaturgien tar høyde for at barns oppmerksomhet gjerne dabber av omtrent etter 20 min. Fram til da er forestillingen lavmælt, nesten litt blass. Den bruker enkle virkemidler i handling og bevegelse, duse farger på kostymer og video. Mer krevende er det at dansere, sanger og teknikere som kjører video, lys og lyd, alle befinner seg på scenen hele tiden. Et stort antall blikkfang ser ikke ut til å være noe problem for barna som kommenterer det de ser og vil inn på scenen, gjerne med mor på slep.

Mer rettleiding

Som så ofte i forestillinger for de minste, er brudd på teaterkonvensjoner vanskeligst for foreldre. Noen kjemper mot sine ivrige barn på vei opp for å leke i kulissene. Mor kunne kanskje ha trengt en enda tydeligere beskjed om at det ikke er katastrofe dersom barnet prøver seg på de skå bredder. Danserne ville tålt det fint og de fleste barn ville høyst sannsynlig løpt tilbake til fanget omtrent med det samme.

Akkurat idet utålmodigheten brer seg blant barna, tar utøverne tak i skjerm Brettene. De virvles faretruede raskt rundt og idet de stanses på plass, projiseres en fargerik jungel på lerretene. De barna som måtte ha falt av, fatter ny interesse for de fabelaktige dyrene i fargerike kostymer som dukker med underlige lyder.

Fugler fra før

Sjelden fugl er ikke så helt sjelden som sjanger. Den stammer fra *Klangfugl - kunst for de minste* og *Glitterbird - Art for the Very Young*. Den er i slekt med et stort antall forestillinger for barn fra 0-5 år støttet av Norsk Kulturråd og EU, blant annet Sollis debut i feltet i 1999. Siden det har han levert fem forestillinger i sjangeren.

Dansekunst for de minste møter stor interesse hos publikum og festivalarrangører i inn- og utland. Dansens Hus har gjenoppsatt flere av *Glitterbird*-forestillingene, blant andre *Se min kjole* og *Readymade baby* av Solli. Nytt ved *Sjelden fugl* er at barn har vært med å utforske og oppleve hvordan lys og videobilder kan skape et eget scenisk univers i prøveperioden.

Sjeldent modig

Til slutt åpnes scenen for barnas egen undersøkelse av scenografi og rekvisitter mens danserne spør: "Hvor har vi vært?" Det er et godt spørsmål for *Sjelden fugl* fungerer som en

drømmereise gjennom forskjellige verdener uten åpenbar handling. Den bleke begynnelsen er temperert i forhold til barnas friske oppmerksomhet. Høyere tempo og fargerik framtoning fanger barnas interesse like lenge i andre del.

Det er modig å lage en tre kvarters forestilling for aldersgruppen 3-5 år, men Solli vet hva han gjør med god støtte i utøverne og sin barnefaglige konsulent. Forestillingen tar barn på alvor og leder dem nennsomt gjennom forestillingssituasjonen. *Sjelden fugl* utvikler teaterferdighet og viser at abstrakt dans er voksnes vanskelighet, ikke barns.

[Om Sidsel Pape](#)

Denne artikkelen kommer fra Barnebokkritikk

<http://www.barnebokkritikk.no/>

Adressen til denne artikkelen er:

<http://www.barnebokkritikk.no//modules.php?name=News&file=article&sid=85>